

Nr 252.

Av herr **Stendahl**, om visst tillägg till 5 § s tulltaxeförordningen.

Efter proposition till föregående års riksdag beslöt riksdagen sådant tillägg till 5 § s tulltaxeförordningen, att, därest vara förut förtullats i svensk frihamn och därefter återutförts till samma frihamn inom 30 dagar för att därstädes uppläggas i avvaktan på förnyad införsel, skall tullfrihet icke åtnjutas vid den förnyade införseln till riket. Ändringen av förordningen trädde i kraft den 1 januari innevarande år. I motion tillät sig undertecknad vid föregående års riksdag yrka avslag på det nya tillägget till ovannämnda paragraf i tulltaxeförordningen.

Någon övergångsbestämmelse utfärdades icke, och har detta medfört att ett flertal trafikanter i Stockholms frihamn i god tro under föregående år införtullat varor i frihamnen och därefter åter utfört dem dit. När dessa varor nu åter skola införas till tullinlandet äro de hemfallna under den nya bestämmelsen, och äro varuägarna skyldiga att erlægga tull för dem ännu en gång. Av bilagda skrivelser i genomslag, som tvenne dylika varuägare ingivit till Konungen, finnes en redogörelse för huru firmorna kommit i den situation att de ställas inför kravet att betala tull två gånger för samma vara.

Ytterligare några dylika fall äro kända, och intet hindrar att fall kunna framkomma där en varuägare utfört dylik vara till frihamnen för lagring långt innan förslag om den nya bestämmelsen i tulltaxeförordningen framkom. Ur ren skälighetssynpunkt torde det icke kunna anses rimligt att en varuägare på detta sätt åläggas att betala tull två gånger för samma vara på grund av något som har inträffat innan den nya författningen trädde i kraft.

På grund av vad jag ovan anført får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta ett sådant tillägg till 5 § s tulltaxeförordningen, att ovannämnda nya bestämmelse icke måtte tillämpas på vara, som förtullats och utförts till frihamn före författningens ikraftträdande den 1 januari 1936.

Stockholm den 23 januari 1936.

Sten Stendahl.

Bilaga.

Till Konungen.

Undertecknade aktiebolag, som i Stockholm driver handel med automobiler, har under senare år vid åtskilliga tillfällen från lager i Stockholms frihamn till tullinlandet infört automobiler, som därvid i vanlig ordning förtullats, varefter vi så gott som omedelbart åter utfört automobilerna till ifrågavarande frihamn. Detta har skett i samförstånd med tullbevakningen i frihamnen och väsentligen för underlättande av förtullning, så att vi vid försäljning av flera automobiler samma dag, icke skulle vara nödsakade att för varje gång sända vårt folk till frihamnen för förtullning med därav följande tidsutdräkt och besvär. Efter det Kungl. Maj:ts förordning av den 31 maj 1935 om ändrad lydelse av 5:e och 11:e §§ tulltaxeförordningen den 1 januari 1936 trätt i kraft äro vi urständsatta att begagna oss av ifrågavarande tillvägagångssätt.

Vi hade å lager i frihamnen den 31 december 1935 tillhopa trettio två automobiler, vilka samtliga blivit i vederbörlig ordning förtullade, av oss utförda och omedelbart därefter återinförda i frihamnen under oktober och november 1935. Av dessa blevo två automobiler, som efter det tull- och ringskatt respektive den 28 oktober och 25 november 1935 tillfullo erlagts samma dag återutförts till Stockholms frihamn, den 2 respektive 3 januari 1936 av oss ånyo införda till tullinlandet utan att tullmyndigheterna fordrade att tull för desamma ånyo skulle erläggas. Först den 9 januari 1936 gjorde tullmyndigheterna i Stockholms frihamn oss uppmärksamma på de nya bestämmelserna angående återinförel enligt § 5 mom. s) tulltaxeförordningen. Samtidigt anmodades vi att hos tullverket deponera en summa, motsvarande tull och ringskatt för berörda två automobiler, tillhopa 720 kronor, vilket föreläggande vi också den 15 innevarande januari fullgjort. Tullmyndigheterna i Stockholms frihamn vägra oss sålunda att införa de redan under fjolåret förtullade automobilerna för så vitt vi icke ånyo erlägga tull för desamma.

Vi hava hela tiden varit av den uppfattningen, att endast sådana varor, som blivit förtullade efter den 1 januari 1936, skulle falla under bestämmelsen i den sålunda ändrade § 5 mom s) och att sålunda tidigare förtullade varor icke skulle drabbas av tull för andra gången. För den händelse den straffpåföljd, som i den nya lydelsen av § 5 mom. s) är påbjuden skulle gälla även tidigare förtullade i frihamnen lagrade varor, borde detta, synes det oss, ovillkorligen hava på något sätt bragts till vederbörande varuägares kännedom i form av cirkulär eller anslag inom frihamnsområdet. Under inga förhållanden får man väl utgå från att en enskild varuägare bör äga bättre kännedom om dylika ändringar i tulltaxan än tullverket självt.

Med åberopande härav få vi i underdånighet anhålla att Eders Kungl. Maj:t ville medgiva oss att utan erläggande av ytterligare tull till inlandet införa de av oss före den 1 januari 1936 tullbehandlade i frihamnen lagrade automobilerna samt förklara oss berättigade att återfå de 720 kronor som av oss deponerats i tull och ringskatt för de den 2 och 3 innevarande januari återinförda tvenne automobilerna.

Skulle Eders Kungl. Maj:t icke anse sig äga befogenhet att medgiva detta, få vi i underdånighet anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville till riksdagen göra

framställning att de automobiler som av oss förtullats och åter utförts till frihamnen före den 1 januari 1936 då den nya § 5 mom. s) i tulltaxeförordningen trädde i kraft, icke måtte drabbas av den nya bestämmelsen och två gånger tullbeläggas.

Stockholm den 18 januari 1936.

Underdånigst
Svenska aktiebolaget Fiat.

Ivar Morssing.

P. G. Thulin.

Till Konungen.

Undertecknat A.-B. Banan-Kompaniet får härmed i underdånighet underställa följande ärende Eders Kungl. Maj:ts nådiga prövning.

Undertecknat bolag införde under de senaste åren regelbundet större partier frukter från sin anläggning i Stockholms frihamn till riket, vilka partier därvid förtullades och därefter omedelbart åter utfördes till samma frihamn. Detta tillvägagångssätt tillämpades regelbundet av bolaget i fullt samförstånd med tullbevakningen i frihamnen icke i avsikt att för en längre tid i frihamnen lagra förtullade varor, vilket ej är möjligt med hänsyn till varans beskaffenhet eller på grund av farhåga för tullökning eller dylikt, utan uteslutande ur bekvämlighetssynpunkt och för arbetsbesparing för såväl tullpersonalen som ock för bolaget. Det innebär nämligen en betydande arbetsbesparing om ej småpartier på några lådor av olika frukt behöva varje gång förtullas för sig utan stora homogena partier varor förtullas på en gång.

Sedan Eders Kungl. Maj:ts förordning av den 31 maj 1935 angående ändrad lydelse av 5 och 11 §§ tulltaxeförordningen den 1 innevarande januari trätt i kraft kan beskrivna tillvägagångssättet icke vidare tillämpas. Emellertid har undertecknat bolag å sitt lager i Stockholms frihamn den 31 december 1935 haft ett restparti frukt, närmare specificerat i bilagan, vilket parti till största delen på hittills övligt sätt av bolaget utförts, förtullats och återinförts till frihamnen redan i början av november och början av december 1935. Detta restparti bestående av 1,168 lådor och 52 fat diverse frukt till ett värde av tillhoppa kronor 18,424:25 har mot alla bolagets beräkningar ej kunnat säljas och således ej heller till riket återinföras före 1935 års slut. Tullen för detta restparti är erlagd med sammanlagt c:a kronor 3,300:20.

Med åberopande av Eders Kungl. Maj:ts ovensagda förordning av den 31 maj 1935 vägra tullmyndigheterna i Stockholms frihamn oss tillstånd att införa detta restparti till Sverige med mindre vi ånyo erlägga tull för de en gång redan tullbehandlade varorna.

För vår del ha vi hyst den uppfattningen, att endast efter det sagda förordning den 1 januari 1936 trätt i kraft varorna icke få tullbehandlas på tidigare övligt sätt; tullmyndighetens avvikande tolkning av förordningen innebär i detta fall en strafftull, som för undertecknat bolag medför en avsevärd förlust.

Med åberopande av det anförda tillåta vi oss i underdånighet anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:st medgiva oss tillstånd att utan erläggande av yt-

terligare tull införa ovan omförmälda redan före den 1 januari 1936 tullbehandlade restpartiet till inlandet.

Skulle Eders Kungl. Maj:t icke anse sig äga befogenhet medgiva detta, få vi i underdånighet anhålla att Eders Kungl. Maj:t ville hos riksdagen begära att dessa varor, som förtullats och åter utförts till frihamnen år 1935, alltså innan den nya 5 § s) tulltaxeförordningen trädde i kraft, icke måtte träffas av den nya bestämmelsen och tullbeskattas tvenne gånger.

Stockholm den 14 januari 1936.

Underdånigst

A.-B. Banan-Kompaniet.
